

Radomil Hradil

Mezi Skyllou a Charybdou

K čemu však dojde, začnou-li jednotlivé buňky organismu, jednotlivé součásti celku, střípky mozaiky podléhat chamtivosti a začnou-li chtít ostatní buňky vykořisťovat ve svůj vlastní prospěch? Zkáza a zánik organismu na sebe nenechají dlouho čekat. Věnujme se tedy tomu, jak této zhoubě předejít a jak dosáhnout vědomí celku; jak překonat náš usmrcující intelektualismus. Aby v nás však tato potřeba obratu, zvratu vyvstala se vší naléhavostí, podívejme se ještě naposled na to, co by nás mohlo čekat, kdyby k tomu nedošlo.

O společnosti strachu, v níž bychom museli žít, jsme si leccos již uvedli. Řekli jsme, že stále více se rozšiřujícím jevem je korupce na všech úrovních. Společnost založená na chamtivosti jednotlivců, snažících se získat co nejvíc ve svůj osobní prospěch, je zároveň nutně společností hromadění statků. Statky, jejichž představitelem jsou peníze, jsou však krví společenského organismu a jejich hromadění znamená zástavu - je to jako stavět hráze do cesty vodě, která musí proudit, aby přinášela život; to lze jen po určitý čas, pak se hráze protrhnou. Hromadění statků přináší sociální nerovnost, sociologové hovoří o stále více se rozevírajících sociálních nůžkách a přesouvání majetku (a moci) do rukou stále menšího počtu lidí. Chudých přibývá, bohatých ubývá, jsou však stále bohatší.

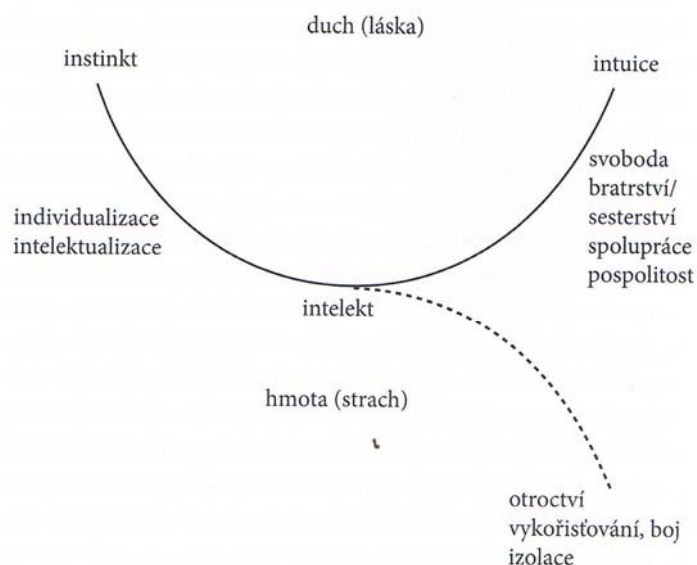
Taková společnost je zároveň společností moci a jejího násilného uplatňování. Bohatí vynakládají své prostředky nejen na osobní blaho, ale také za svou bezpečnost, která zahrnuje i prevenci. Jelikož jsou ohroženi případným „protržením hráze“ a sociálními bouřemi, musí se jim snažit předejít, musí předem „zpevňovat břehy“ a dosáhnout toho, aby „voda“ byla lenivá a krotká. Spočívá proto jen v logice věci, že ti nejbohatší, a tím i nejmocnější nebudou chtít nic ponechat náhodě - intelektuální vědomí koneckonců nemá, jak jsme si uvedli, rádo nepředvídatelnost - a budou usflovat jednak o vzájemné dohody se stejně silnými protivníky a jednak o zotročení těch slabších. Budou se snažit řídit vývoj společnosti, vývoj světové ekonomiky i fungování rozhodujících politických orgánů. Demokracie je nevypočitatelná, a budou se jí tedy snažit eliminovat. A to jak manipulací voličích občanů, tak případně její přímou likvidací. Dosazování prezidentů a předsedů vlád rozhodujících zemí jistě neponechají náhodě ani vůli lidu, tak jako není, jak jsme viděli, náhodě ponecháváno ani obsazování postů ministrů a jejich náměstků. Zákony budou prosazovány i proti vůli většiny obyvatelstva a tam, kde se tato většina začne bouřit, budou bouře tvrdě potlačeny: policií a v krajním případě armádou.

Lze předpokládat, že taková společnost se bude zmítat mezi pokusy o „protržení hrází“ a pokusy o nastolení vlády tvrdé ruky a drastickým omezením občanských svobod (včetně povinného čipování apod.), mezi chaosem a železným řádem, mezi anarchií a otroctvím. Jsou to ona dvě bájná úskalí, Skylla jako pevná skála, o níž se tříští lodě, a Charybda, vír, který je strhává do své drtivé hlubiny. Proplout mezi nimi dokázali jen Argonauti plující za Zlatým rounem a Odysseus na své strastiplné cestě domů do vlasti.

Nechceme-li se zmítat mezi extrémami, vydejme se cestou středu za Zlatým rounem, vydejme se jako Odysseus do své duchovní domoviny!

Společnost stupňujícího se intelektualismu:

- odbourávání občanských svobod, například pod záminkou boje proti terorismu, omezování svobody projevu, sdružování a shromažďování, práva na stávkou apod.;
- potírání občanské společnosti, ekonomická, společenská i právní likvidace občanských sdružení a iniciativ;
- k tomu patří i zákaz či jiná likvidace alternativ v nejrůznějších oblastech: ve vědě, lékařství, školství, ale i náboženství atd.;
- legalizace cenzury, odposlechů, sledování, monitorování, přístupu státních orgánů do databází bank, lékařů, telekomunikačních společností atd.;
- povinné „očkování“ tedy aplikace cizorodých látek, a to až za účelem řízené depopulace, to znamená snižování počtu obyvatel planety;
- s tím ruku v ruce jdoucí řízení demografických křivek jako takové, tj. regulace porodnosti a úmrtnosti;
- absolutní dozor nad porody, léčením i umíráním, ale také nad „vzděláváním“;
- porody, léčení i vzdělávání „standardizované“, unifikované podle intelektuálních kritérií; - izolovanost jednotlivců, lidé postaveni jeden proti druhému, neboť je jim vsugerováno, že vlastního prospěchu mohou dosáhnout jen na úkor druhých a že vlastní prospěch znamená štěstí;
- společnost, která je násilným smontováním lidí jako součástek, strojem, nikoli živým organismem, a která neumožňuje, aby se jakákoli součástka chovala jinak, než je jí určeno;
- postupný úpadek všech hodnot, ztráta ideálů, zvířecost, strach atd.;
- ale také zvyšování daní a zdražování za účelem obohacování se jedněch na úkor druhých;
- narůstání zadluženosti států i jedinců, s tím spojené vazalství a vynucovaná poslušnost (kdo z lidí a hypotékou „na krku“ se odváží postavit se svému zaměstnavateli?);

Lidstvo na rozcestí.

- exekuce majetku jedněch a obohacování druhých (další koncentrace majetku a tím i moci);
- to vše povede až k exekuci celých států, jejich národního bohatství (dočkáme se rozprodeje řeckých ostrovů? a českých pohraničních hor? a švýcarských Alp?)
- a k následným bouřím zoufalých a ke všemu odhodlaných, nemajících co víc ztratit než svůj otrocký život, - a k jejich brutálnímu potlačování a krveprolívání - a tak dále a tak dále, stále dokola...